

دُرْسَى لِلْخَلَقِ

سید مجتبی موسوی

سواء الطُّنُبُ بالْمُحْسِنِ شُرُّ الْأَنْوَمِ وَاقْبَحُ الظُّلْمِ:
كَمَانْ بَدَ دَرْ بَارَهُ شَخْصٌ نِيَّكُوكَارُ ازْ بَزْرَ گَزْرِين
گَناهَانُ وَ نَاسِنَدُ تَرِينُ انواعُ بِعْدَالَتِي اَسْتُ .

«علی‌علیه السلام»

بدبیینی

* نقاط روشن و تاریک زندگی

* زیانهای بدبیینی

* مبارزة اسلام با بدبیینی

زندگی انسان آمیخته بارنج و آسیش است ، و هر کدام یک ناحیه از حیات و عمر کوتاه و محدود بشر را فرامیگیرد ، هر کس بهم خویش با حوادثی مواجه میگردد ، و گرفتار مصائب و مشکلاتی میشود ، و طبق همین واقعیت انکار ناپذیر زندگانی آدمی همواره میان سخنی دراحتی در نوسان است .

مانند تو اینم این ناموس ابدی دنیارا تغیر داده و بد لخواه خود در آوردم ، اما پس از آشنازی بحقیقت زندگی میتوانیم نظر خود را بجهنم خوب اشیاء و پدیده های هستی معطوف ساخته ، و اشکال ناپسند را از رخسار جهان وسیعی که اینهمه بداعی و لطف در آن آفریده شده ، و هر کدام معانی مخصوص و لطفی دلنشیں دارد : برگیریم ، و یا بالعکس نقطه های روشن و درخشش ده اشیاء را از یادبرده ، و بنقطه تاریک و جنبه های سیاه و تیره آنها متوجه گردیم ، و خلاصه هر قردمی این قدرت را دارد که فکر خویش را به رجهنم بخواهد دهایت نماید ، و دنیارا به در نگی

که مایل باشد رنگ آمیزی کند

برای مواجهه با ناساز گاریهایی که سدراه زندگی می‌شوند، بایدهایی شده خونسردی خود را حفظ کنیم، و گرنه با خسارتهای جبران ناپذیری روی و خواهیم شد، و چه بسادر مهابله حوادث سرنگون می‌شویم.

بعضی تصور می‌کنند اگر طور دیگری حوادث جهان جریان پیدا می‌کرد، سعادتمند می‌شدند؛ و حال آنکه بدینختی آنها مربوط به حادث نیست بلکه به چگونگی «تلقی حادث» بستگی کامل دارد، چه میتوان تأثیر عوامل خارجی را بر روی دل و جان تغییر داد. و بکسب موقوفیت ناکام شد. جربان افکار و اندیشه‌ها در خوشبختی اثر عمیق دارد، و یگانه عامل مؤثر در سعادت میزان عقل و فکر است یک پیش‌آمد و اتفاق غیرعادی در نظر فردی که بتاریکی‌ها متوجه است بزرگ و تحمل ناپذیر خود را می‌کند، و بصورت خردکننده‌ای در می‌آید، ولی روش کسی که بمقاطعه و شکنجه زندگی چشم دوخته، و بجای بدی به نیکی عقیده‌مند می‌باشد، در برابر آلام و نا ملایمات غیر قابل اجتناب زندگی منکر باصل «تسليمه» است، و حقی در برخورد با دشوار ترین مصائب، مقاومت خود را از دست نماید، و از جاده ملتان و بردازی خارج نمی‌گردد.

آنها که عادت دارند هر بدخشندی را متوجه خود بینند، روز گارتاریک و پرشکنجه ای می‌گذرانند؛ و بواسطه حساسیت مبالغه آمیزی که در مقابل ناگواریها دارند، بیهوده نیروهای خود را تباهم می‌سازند، و از برکات و موهابت جهان که پیرامونشان را احاطه کرده است غافل و بیخبرند.

دانشمندی می‌گوید: «دنیا با انسان معامله‌مقابل می‌کند اگر بخندید بروی شماهی بخندید و اگر چین بهای و اندازید او هم مقابل شما ابر و درهم می‌کشد اگر متفکر باشید در کنار دانشمندان جای می‌گیرید و بالاخره اگر همراهان و صمیمی باشید در اطراف خود هر دهی را می‌بینید که همه شمارا دوست میدارند و در گنجینه دلها را بر وینان باز می‌کنند.»

هر چند آلام و رنجها بظاهر تلغی و ناگوارند، اما با افکار و روان نتایج خاص و ثمر - بخش خود را می‌بخشنند، چه قوای روحی انسان در میان تاریکی سختی‌ها بیشتر تجلی می‌کند، و در طی همین گیرودار و تکاپو و فداکاری ممتد و مداوم؛ عقل و روح بقله کمالات انسانی صعود خواهد کرد.

زیانهای بدینه

«بدینه» یکی از بیماریهای خطرناک روحی و سرچشمه بسیاری از ناکامیها، ونا، امیدیها است، بدینه در دنیا کی است که در روان آدمی عذاب ایجاد می‌کند، و اثرش بر روی شخصیت محو شدنی است.

رنجها و محنتها کانون حساسی است، که ممکن است بدینه از آنجا آغاز گردد و منشأ یکنوع طوفان و انقلاب شدیدی در عواطف و احساسات شود، بذر بدینه که از همین رهگذر در مزرعه دل کشت می‌شود، ثمر تلغی و ناگوارش را روی افکار و اندیشه‌های آدمی بجای می‌گذارد.

کسی که آمینه روحش از غدار بدینه تیره شده است، نه تنها بیانیها و خوبیهای آفرینش در آن تجلی نمی‌کند، بلکه خوشبختی قیافه خود را عوض کرده و بصورت ملاط و نکبت ظاهر می‌گردد، و بواسطه بدگمانی نه میتواند اعمال و رفتارهای چکش را خالی از غرض و آلودگی تصور نماید، در چنین افرادی که روحیه آنها منفی است قهرآفرینه مثبتی وجود ندارد، دائمآ بقدرت خیال و توهمندی خویش مشقت ایجاد می‌کنند، و حتی افکار خود را درباره سوانحی که شاید هر گز با آن برخورند تلفه می‌سازند.

همانطوری که تأثیر و نفوذ مردمیدوار و نیرومند در اطراف افیانش مسری است، و همه از ظلم روح و امیدواری اوجان میگیرند، شخص بدینه نیز بدیگران تلقین رنج و اضطراب می‌کند و امید را که همچون چراغی نور افشا را اپن پیچ و خم زندگی را روشن می‌سازد، از آنها میگیرد.

اگر سوء بدینه تنها مر بوطن بروح نیست، بلکه بر روی جسم نیز آثار سوئی می‌گذارد، و درمان بیماریها را مشکل می‌سازد. یکی از پزشکان بر جسته اظهار میدارد: «**معراجة کسی که با هر کس و هر چیزی مخالف است از کوشش برای نجات کسی که با تصمیم با تحریک خود را پدر یا میافکنده شکلتر است؟** دارودادن یکی که در میان ناخن‌نودی و هیجان مداومی زندگی می‌کند مثلاً این است که انسان در روغن ذیتون جوشانی آب بریزد زیرا برای اینکه هر دارویی تأثیر لازم را بیخشید بیمار باید دارای روح اعتماد باشد و آرامش فکر خود را حفظ کند.

حالات کناره جوئی و احتراز از معاشرت؛ ادبیگران گاهی بطور واضح در شخص بدینه مشاهده می‌گردند، و تحت تأثیرهای عادت نامطلوب استعداد ترقی در وجودش ناپود می‌شود و

عاقبت پزندگی ناخوشایندی محکوم خواهد شد . یکی از عمل انتخجار تسلط بدینی بر افکار و روح است : و تصمیم و اندام باین گناه نابخشودنی غالباً از همین جایماهیه می‌گیرد . وقتی باوضاع جامعه نظری معطوف دارید مشاهده خواهید کرد که بیشتر سخنان مردم نسبت بیکدیگر بی‌مطالمه و تأمل و ناشی از بد‌گمانی است ، با اینکه قدرت سنجش و داوری آنها ضعیف است مع الوصف پیش از آنکه به تشخیص مطمئن و صحیح برسند ؛ نظر قاطعی میدهدند و غالباً دچار گمراهی تصدقی های بلا تصور هستند ، و گامی نیز اغرا من شخصی از خلال گفتار شان کاملاً مشهود می‌شود ، همین عیب بزرگ سبب گشته شدن رشته الفت و وحدت قلبی و سلب اعتماد اشخاص از بیکدیگر شده ، و مشخصات اخلاقی و روحیه آنها را تباء کرده است .

برخی از عداوت و دشمنیها که ذیانش برای فرد اجتماع از هرجهت غیرقابل جبران است از گمانهای خلاف‌واقع و بیمورد سرچشمه می‌گیرد .

بدینی در میان طبقات گوناگون اجتماع رخنه می‌کند ، و حتی افکار دانشمندان و فلاسفه را این اشغال مینماید ، در ادوار مختلف میان هر قوم و ملتی دانشمندانی پدید آمده‌اند ، که بعلم بدینی اشتباهات و تاریکی‌های عمیقی در طرز تفکر آنها وجود داشته است ؛ بجای این که بوسیله علوم و دانش خود بجا مانع بشریت خدمت کنند ، عقايد خود را بر اساس عیب‌جویی و خرده‌گیری از نظام آفرینش استوار ساخته ، و بوسیله مذاق غلط و افکار ذیانبار خود روح اجتماع را مسموم ؛ و مبانی عقائد و مبادی اخلاقی آنها را در استهزا قرار داده‌اند ، در بعضی از آنها بطوری بدینی شدت یافته ، که ازو حشت و ترس از دیادو فزونی آمار نفوس بشر ، و فشار فقر و استیصال ، هر چیزی را که به حدودیت نژاد انسانی منجر می‌شده است ، جایز شمرده ، و حتی کشته‌های وحشیانه و خونریزی‌ها را برای نقصان افراد بشر روا . دانسته‌اند ا مسلمان‌اگر مردم جهان از افکار مسموم آنها پیروی می‌کردند ، امر و زائر اذعل و تمدن بوجود نیامد .

دانشمندی می‌گوید : « بد‌گمانی در میان افکار انسان مانند خفاش در میان پزندگان است که همیشه در سپیده صبح یا بهنگام غروب که نور و ظلمت بهم آمیخته است بال افکانی می‌کند » ۱

مبادرۀ اسلام با بدینی

قرآن مجید بطور صريح و روشن « سو عظان » را گناه شمرده ، و مسلمانان را از بد‌گمانی نسبت بیکدیگر بر حذر داشته است : یا ایها الذین آهنو ا جتنبو اکثیراً من الظن ان بعض

الظن اثم - ای کسانی که ایمان آورده اید از بسیاری از گمانها پیر هیزیدن زیر بعضی از گمانها گذاه است (حجرات آیه ۱۲) در منطق دین بد گمانی نسبت با شخصان بدون دلیل قطعی قدغن شده است . رسول خدا (ص) فرمود : « خداوند سچیز را از مسلمانان بر شما حرام کرده : خون آنها و مال آنها و اینکه در باره آنها گمان بد ببرید » همانطور یکه بدون مدرک و دلیل کافی صادر کردن حکم با منتقال مال یک فرد بفر دیدیگر مشروع نیست ، در خصوص گمانها نیز : نمیتوان باسانی در باره اشخاص سوه ظن برد : و قبل اذن بوت قضیه آنها را بیدی و ناپاکی متهم ساخت . علی علیه السلام می فرماید : « لیس من العدل القضاۓ علی الثقة بالظن » : « از عدالت دور است که انسان در باره امری با تکاه و اعتماد به گمان خویش ، قضاویت نماید » (نهج البلاغه ص ۱۱۷۴) .

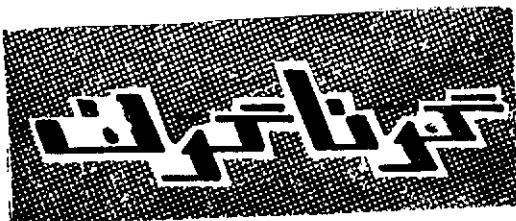
البته باید توجه داشت که منظور از بد گمانی : تمایل و انحراف دل بجانب ظن و گمان و پافشاری و ایستادگی روی آن است ، و خلاصه آنچه مورد نهی واقع شده ، بگمان ترتیب اثر دادن است ، و گرن گمانهاییکه بدل میکنند و از قلب عبور میکنند و هیچگونه ترتیب اثری با آن داده نمیشود چون اختیاری نیست ، و جلوگیری از آن از حدود توانائی انسان خارج است ، صلاحیت ندارد مورد تکلیف واقع شود .

بنابر آنچه گذشت چون سر چشمۀ زندگی تلخ و نا موفق بدبین ها از همین عیوب بزرگ است ، لذا باید دید این بیماری از چه ناشی شده ؟ و با تشخیص علت بدرمان آن پرداخت .

حقوق همسایه

رسول اکرم (ص) درباره حقوق همسایه چنین می فرماید :

هندگامیکه برای خانه خود عیوه می خری مقداری از آن به همسایه هدیه کن ، واگر امکان آن را نداری ، آن را محترمانه بمنزل ببر مواظب باش فرزندت میوردا بیرون از منزل ببرد ، تا فرزندان همسایه از دیدن آن ناراحت و آزده خاطر گردند

جنگ و احترام خون بشر

تاریخ ما نشان میدهد که در مجموع جنگهای پیامبر اسلام که شاید در حدود ۸۰ جنگ بود، مجموع تلفات انسانی از طرفین - مسلمانان و مشرکین - فقط در حدود ۱۵۰۰۰ نفر بوده است.

نویسنده کتاب «بن‌نامه (انقلاب اسلامی)» مینویسد: در تمام این جنگها عده مقولین از طرفین، در حدود هزار و چند نفر بوده‌اند و استاد سید ابوالحسن ندوی در کتاب «ما ز خسروالام با نحطاط المسلمين» بنقل از تحقیقات دانشمند متبوعی که از روی متون تواریخ اسلامی آمار صحیح و دقیقی از کشته شدگان دوره پیامبر اسلام را تهیه کرده، می‌گوید: «مجموع تلفات انسانی در جنگهای عصر رسول اکرم(ص) از طرفین هزار و هیجده نفر بوده است».

در صورتی که پیامبر اسلام رژیم فتوvalیتیه جنایت‌باری را از بین بردازد، عقیده و طرز فکر نوینی را جانشین عقاید پوسیده‌قبلی کرد؛ و رژیم و حکومت جدیدی را تشکیل داد.

بدنبیست این آمار امثالاً باشتہ شدگان الجزائر در مدت ۷ سال جنگ که به یک میلیون نفر بالغ گردید، مقایسه کنید.

تأثیر مطبوعات

دکتر گوستاو لوپون، دانشمند معروف فرانسوی و مؤلف کتاب «تمدن اسلام و عرب» در باره تأثیر مطبوعات در ایجاد تحولات بزرگ چنین مینویسد: «روزنامه و کتاب تأثیر عظیمی در نفوذ دارد و اثرش از نطق و خطابه هر چند کمتر است ولی در هر حال از نفوذ عمیق آن نباید غافل شد کتاب بر اهمه مردم نمی‌خواهد ولی باز اثری بسیار در تکمیل افکار دارد. چنانچه مؤلفات «روسو» که نزد انقلابیون فرانسه در حکم کتاب مقدس بود اثری کلی در انقلاب فرانسه